

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

ikke tage mig ind til undersøgelse af hensyn til, at det var nødvendigt, at man havde rum, som man kunne benytte til det, jeg her har talt om.

Må jeg i denne forbindelse spørge den højtærede minister, om ikke det var en idé at lade landpolitiet medvirke lidt mere, end tilfældet er, når det alligevel triller rundt i distriktet. Mere betænksom parkering kunne man måske også interessere sig for. Jeg mener ikke, at man skal knalde hver vogn, der holder forkert; men hvis den samme person flere gange viste sig at have uheldige tilbøjeligheder, kunne en bøde måske gøre sin nytte.

Jeg traf for ikke så forfærdelig længe siden en mand, som havde været i England i mange år. Vi talte om Englands færdselskultur, og jeg sagde til ham: Hvordan kan det være? Hvad er forskellen? Jo, sagde han, forskellen er den, at i England lever man efter den gamle regel: som I vil mennesker skal være mod jer, sådan bør I også være mod dem. Her i Danmark synes man med hensyn til færdselskulturen nærmest at leve efter recepten: gå væk, her kommer jeg, jeg skal frem, og så må du sørge for at flytte dig. Det ville være rart, om man kunne få ændret denne mentalitet noget.

Om den såkaldte frie hastighed, som altså er den efter forholdene forsvarlige hastighed, vil jeg sige, at hvis jeg overhovedet troede på, at en hastighedsgrænse på 80 km havde nogen som helst virkning, ville man finde mig som en ivrig tilhænger af en sådan bestemmelse; men de mennesker, som den skulle hemme, er jo fuldstændig upåvirkelige af den slags ting. De respekterer ikke andet end en ordentlig afklapsning for uforsvarlig kørsel under hensyn til forholdene. De skal efter min opfattelse ikke kunne dække sig bag en hastighedsgrænse; de skal simpelthen afrettes til at opføre sig ordentligt udfra den betragtning, at med de afstande, vi har her i landet, vindes der ikke noget ved at fare frem på den måde, som mange har tilbøjelighed til.

Jeg kan altså ikke følge de ærede medlemmer hr. Vagn Bro og hr. Heising. Det er hensynet til meget andet end farten lige ud ad en landevej med frit udsyn, der er afgørende for sikkerheden i færdslen.

Et andet spørgsmål, der har optaget udvalget meget, er som nævnt de såkaldte spritbilister. Vi er alle enige om, at der må følges en betydelig strengere kurs ved strafudmålingen, og håber, at det må lykkes at påvirke domstolene i den retning, men udvalgets store flertal, hvortil jeg hører, mener ikke, at vi bør ændre det nuværende bedømmelsesgrundlag. Det er strafudmålingen, ikke mindst med fradømmelse af kørekort, der skal rettes på uden blødsødenhed. Jeg læste forleden dag i en avis et referat, som under forudsætning af rigtighed synes mig forfærdende. En ung mand havde stjålet — ja, nu hedder det vist afreageret — 9 gange ved at tage en bil og køre med den, og så ramler han i beruset tilstand sammen med en anden, og det bliver til 4 måneders fængsel. Det er meget svært for mig at se, hvordan det, som jeg kalder tyveri — men som altså i det moderne sprog hedder afreagering — og så beruselse og uforsvarlig kørsel skal kunne dækkes med 4 måneders fængsel, hvis der skal blive noget til hver af delene. Jeg tror, man må tage helt anderledes fat på disse ting.

Inden jeg omtaler nogle af de ændringsforslag, hvorom enighed ikke har kunnet opnås, vil jeg nævne et par ting, som vi har drøftet indgående, bl. a. Købstadforeningens henvendelse. Jeg mener ikke, at vi kan afbryde hovedvejene alle vegne, hvor disse går gennem byerne; men jeg tror, det er aldeles nødvendigt, at man får adgang til i større udstrækning, end tilfældet nu er, at opsætte skilte, der fastsætter en begrænsning af hastigheden. Samtidig kunne jeg måske bede den højtærede justitsminister overveje, om ikke tidspunktet var inde til at fjerne de skilte, hvorpå der står: 20 km. De er i almindelighed kun til grin for de motorkørende. Man ser dem ved jernbaneoverskæringer og andre steder. Jeg tror ikke, det er den slags hastighedsbegrænsning, tiden kræver, med de moderne vogne og de bremseapparater, man har nu.

Dernæst vil jeg også gerne bede om, at man er velvilligt indstillet overfor at opsætte flere lyskurve ved vejene, hvor de skærer hovedfærdselsårer i byerne. Byernes erhvervsliv kan nu engang ikke leve af den gennemgående trafik; det skal også være muligt, at byernes erhvervsliv kan fungere nogenlunde normalt, selvom man har en